

Improving The Speaking Skills Of Elementary 4th Grade Students With Speaking Fluency Problems

Oğuzhan KURU**, Firdevs GÜNEŞ***

Received date: 08.02.2017

Accepted date: 12.04.2017

Abstract

This study aimed at improving speaking skills of students', who were diagnosed to have speaking fluency problems, through the tasks exercises designed by the researcher. In 2011-2012 academic year at the Atakent Elementary School in Yenimahalle, Ankara, pre-interviews and post-interviews were conducted and observations were made during classes with 4th grade students in direction of this aim. The participants were assigned to a 60-hour program of speaking fluency improvement tasks. The Single-Subject Research Model, which is one of the quantitative empirical research methods, was used in the study. In analyzing the study data, Mann Whitney U Test was used in order to determine whether there were significant differences in the data before and after the study. After completing the program, results showed that the number of sentences students made per minute, number of words and syllables were increased; the number of unnecessary words students used per minute, number of inverted sentences, number of incomplete sentences, number of omitted letters sentences and number of incomplete words were decreased. Furthermore, the mean score of the number of words students used in a sentence, number of syllables and number of syllables students used in a word were increased; the number of unnecessary words students used in a sentence and number of omitted letters words were decreased.

Keywords: speaking, speaking fluency, improving speaking fluency skill

**Ankara University, Faculty of Educational Science, Department Of Primary Education, Ankara, Turkey; firdevsgunes@gmail.com

***Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Education, Department Of Primary Education, Kahramanmaraş, Turkey; okuru82@gmail.com

Akıcı Konuşma Problemi Yaşayan İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Konuşma Becerilerinin Geliştirilmesi *

Doi numarası: 10.17556/erziefd.290811

Oğuzhan KURU**, Firdevs GÜNEŞ***

Geliş tarihi: 08.02.2017

Kabul tarihi:12.04.2017

Öz

Bu araştırmada, akıcı konuşma problemi yaşayan ilköğretim 4. sınıf öğrencilerinin konuşma becerilerinin, araştırmacı tarafından hazırlanan “Akıcı konuşma becerisi geliştirme etkinlikleri” ile geliştirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda 2011-2012 eğitim-öğretim yılında Ankara ili Yenimahalle ilçesi Atakent İlköğretim Okulunda öğrenim gören 10 tane 4. sınıf öğrencisi ile çalışılmıştır. Seçilen 10 öğrenci ile 60 saatlik akıcı konuşma becerisini geliştirici etkinlik dizisinden oluşan bir program uygulanmıştır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden deneysel desenler içerisinde tek denekli araştırma deseni kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde anlamlı farklılık olup olmadığının belirlenmesi amacıyla Mann Whitney U testi kullanılmıştır. 60 saatlik etkinlik dizisi sonrasında öğrencilerin, dakikada kurdukları cümle, kelime ve hece sayılarında artış olduğu; dakikada kullandıkları gereksiz kelime, devrik cümle, yarım bıraktıkları cümle, harflerini atladıkları cümle ve yarım bıraktıkları kelime sayılarında azalmalar olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin cümlelerinin de nicelik ve nitelik yönünden iyileştiği görülmüştür.

Anahtar Sözcük: konuşma, akıcı konuşma, akıcı konuşma becerisi geliştirme

* Bu çalışma Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ danışmanlığında Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsünde doktora tezi olarak hazırlanmıştır.

**Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye; firdevsgunes@gmail.com

***Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Anabilim Dalı, Kahramanmaraş, Türkiye; okuru82@gmail.com

1. Giriş

İnsan yapısı gereği sosyal bir varlıktır. Kişinin kendisini diğer insanlardan soyutlayarak yaşaması düşünülemez. Belli bir toplumun bireyi olan insan, yaşamını sürdürebilmek, gereksinimlerini karşılayabilmek için çevresiyle ilişki kurmak zorundadır. Kişinin yaşadığı toplum içerisinde sağlıklı ilişkiler kurması, dili kullanma becerisiyle doğrudan bağlantılıdır (Demir, 2010). Çevresiyle düzenli bir iletişim kuramayan insan, zihinsel ve psikolojik özellikler bakımından normal olarak algılanmaz. En yalın anlamıyla kişiler arasında bilgi, duygu, düşünce, istek ve hayallerin aktarılması anlamına gelen iletişim, toplum içinde yaşayan insanın, kendisini doğru, güzel ve etkili bir şekilde anlatabilmesi için mutlaka gerekli olan bir süreçtir. Bu bağlamda insanın davranışları, konuşması, susması, duruşu, oturma biçimi, kendini ifade etme çabası ve çevresine mesaj gönderme isteği iletişimi yansıtmaktadır (Temizyürek, 2007). İletişim kurma isteği, ilk insandan günümüz insanına kadar vazgeçilemeyen temel bir ihtiyaçtır. İnsanlar, birlikte yaşamaya başladıkları andan itibaren birbirleriyle iletişim kurma ihtiyacı hissetmişlerdir (Arhan, 2007).

İnsanoğlu doğduğu andan itibaren öğrenme kavramıyla iç içedir. Doğuştan sahip olduğu öğrenme enerjisini, kendi ihtiyaçları yönünde kullanır ve kendisi için daima uygun öğrenme ortamını yaratır veya arar. Öğrenme birdenbire olup biten bir olay değildir; bireyin doğduğu andan itibaren başlayan ve çevresiyle olan ilişkileri, duyup-gördükleri, görüp-taklit ettikleri, unutup- hatırladıkları, bunların tümünü içeren ve yaşamı boyunca sürecek bir uyum sürecidir (Çelik, 2006). Bu durumun ön koşulu tabii ki eğitimidir. İçinde bulunduğumuz çağın gerektirdiği nitelikte bireylerin var olabilmesi için hem bireysel hem toplumsal çabaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu anlamda birey ve toplumun yol göstericisi konumundaki eğitimin de çağın gerisinde kalmaması ve değişime ayak uydurması gereklidir (Gömlüksiz ve Kan, 2007).

Türkçe Dersi Öğretim Programı'yla dinlediklerini, izlediklerini ve okuduklarını anlayan; duygu, düşünce ve hayallerini anlatan; eleştirel ve yaratıcı düşünen, sorumluluk üstlenen; girişimci; çevresiyle uyumlu; olay, durum ve bilgileri kendi birikimlerinden hareketle araştırma, sorgulama, eleştirme ve yorumlamayı alışkanlık hâline getiren; estetik zevk kazanmış ve millî değerlere duyarlı bireyler yetiştirilmesi amaçlanmaktadır (Baş, 2012). Bununla beraber Türkçe öğretiminde öğrencilerin kazanımlar ve etkinlikler yoluyla konuşma, dinleme, okuma ve yazma becerilerini geliştirmek, dilimizin imkân ve zenginliklerinin farkına vararak Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmaları hedeflenmektedir. Böylece öğrenciler, dil sevgisi ve bilinci kazanarak öğrenme sürecinde daha verimli olacak, kendilerini hayata ve geleceğe hazırlayacak birikimi edineceklerdir (Baş, 2012; Öztürk ve Altuntaş, 2012).

Temel dil becerilerinden konuşma becerisinin eğitimi, Türkçe eğitiminde ihmal edilen konulardan biri olagelmıştır. Bu becerinin ihmal edilmesinin sonuçları, ilköğretimden yükseköğretime kadar eğitimin her kademesinde kendini göstermektedir. Konuşma, bir dili tam olarak biliyor olmanın önemli göstergelerindendir. Bu beceri ayrıca, öğrencilerin okulda başarıya ulaşmalarında büyük görevler üstlenir (Doğan, 2009). Konuşma, insanın kendini ifade etmesi açısından çok önemli olduğu gibi, Türkçe öğretiminin de temelini oluşturmaktadır. Çünkü konuşma, okuma- yazma gibi iki önemli faaliyetin de çıkış noktasıdır (Temizyürek, 2007).

En basit şekliyle düşünce ve duyguların, başkalarına sözlü olarak bildirilmesine konuşma denir. Konuşma, insanın aklındaki düşüncelerini başkalarıyla paylaşmak, paylaşım sürecinde yeni düşünceler üretmek ve böylece aklın paslanmasını önlemek amacıyla kullandığı temel bir araç olarak tanımlanmaktadır. Konuşma, insanın çevresiyle doğrudan iletişim kurmasının en etkili yoludur. Konuşma, zihinde başlayan ve düşüncelerin sözle ifade edilmesiyle tamamlanan bir süreçtir. İnsan, var oluşundan bu yana düşünce ve duygularını ifade etmek istediğinde bunu en çok konuşma yoluyla gerçekleştirmiştir. Konuşmaya, sesli düşünme de denir. Buna göre insanlar düşüncelerini başkalarına seslerle iletirler. Ancak bunu yaparken de sözlerini etkili kılmak için jest, mimik, tonlama, vurgulama gibi konuşmayı tamamlayıcı öğelere başvururlar. Konuşma olgusu; dil, düşünce, duygu, ses ve konuşma organları gibi öğelerle doğrudan ilgilidir.

Bunlardan birinin eksikliği ya da yetersizliği, çeşitli konuşma kusurlarına yol açar (Erenoğlu ve Otçu, 2007; Tazegül, 2010; Güneş, 2007; Akyol, 2010).

Konuşma eğitim ve öğretim faaliyetlerinin de temelinde yer alır. Öğretmen-öğrenci arasındaki bilgi alışverişi, açıklama, anlatma, değerlendirme en çok konuşma aracılığıyla yapılır (Özbay, 2005). Okullarımızda duygu, düşünce ve istekleri açık, doğru ve eksiksiz olarak anlatabilme, öğrencilere kazandırılması gereken önemli bir beceridir. Bu becerinin öğrencilere kazandırılması için uygun yöntem ve tekniklerin kullanılması, konuşma etkinliklerinin hayatla ilişkilendirilmesi, öğrencilerin duygu, düşünce ve görüşlerini serbestçe ifade edebilecekleri konuşma ortamlarının hazırlanması gerekmektedir (Temizkan, 2009). Bütün becerilerde olduğu gibi konuşma becerilerinin geliştirilmesinde de en önemli görev öğretmene düşmektedir. Çünkü öğrencilerin bu becerisini geliştirmek için kullanılacak yöntem ve teknikleri belirlemede en önemli karar verici uygulayıcı konumda bulunan öğretmenlerdir (Orhan, Kırbas ve Topal, 2012). Öğretmenlerin bu problemleri ortadan kaldırması için de konuşma sürecini ve önemini farkında olması gerektiği kadar da akıcı konuşma probleminin içeriğinden, nelerden etkilendiğinden, nasıl giderilebileceğinden haberdar olması gerekmektedir.

Konuşma bozukluğu denilince ilk akla gelen akıcılığın bozulması olsa da bunun yanında konuşmaya eşlik etmeyen vücut hareketleri, dinleyicilere uygun hitap edememe, seçilen iletişim yollarının yanlış kullanımı, konuşma konusuna hakim olamama, dilbilgisi kurallarına uymama gibi problemler de söz konusu olabilir. Ancak konuşma bozuklukları dilin sesli sembolleri, artikülasyon, ses ve işitme olmak üzere geniş bir alanını kapsar (Özgür, 2003). Akıcı konuşma bozukluğu, sözel ifade akıcılığının bozulmasıdır. Akıcılıkta ortaya çıkan ses, hece, sözcük tekrarları, uzatmalar, bloklar, uygun olmayan duraklamalar, düzeltmeler konuşmanın akışını etkiler. Konuşma sırasında sözcük içi takılmalar olabileceği gibi sözcük arası takılmalar da görülebilir. Sözcük içi takılmaları; ses, hece, tek heceli sözcük tekrarları ve uzatmalar, bloklar şeklinde, sözcük arası takılmalarda ise duraklamalar, düzeltmeler, yerine sözcük kullanmalar şeklinde görülebilmektedir. Konuşma hızı ve ritminde ortaya çıkan bozukluklara bazen eşlik eden ikincil davranışlar da (yüz ve vücut hareketleri vb.) görülebilir (MEB, 2008a).

Bazı konuşmacılar gereksiz durma ve susmaların yerine konuşma arasında “eee, ıı, mmm” gibi dolgu kelimeleri kullanırlar. Bazı konuşmacılar ise kendilerine ani yöneltilen sorular karşısında uzun bir düşünme süresi geçirmekte, vurgu, tonlama ile konuşmayı unutarak cümle sonlarında uzun duraklamalar yapmaktadırlar. Bu süre içerisinde beyin söyleyeceği bilgileri araştırmaktadır. Bu durum konuşmanın akıcılığını ciddi şekilde bozar (Akbayır, 2005). Akıcı konuşma problemi bazen de kelime hazinesi ile ilgilidir. Kelime hazinesi dar olan çocuklarda bu durumun üstesinden gelmek daha kolaydır. Böyle bir yetersizliği gidermek için çocuklara yeni denemeler yaptırarak, uygun kelimeleri sık sık kullanarak ve onlara bu yeni kelimeleri kullandırarak kelime hazinesi geliştirilebilir (Liebergott, Favors, Hippel ve Needleman, 1992). Konuşma bozuklukları, ses ve konuşmada kullanılan organların rahatsızlığından (yapısal nedenler) ya da iyi kullanılmamasından (işlevsel nedenler) meydana gelir. İşlevsel konuşma bozuklukları ise sesi ve konuşmayı meydana getiren organların iyi kullanılmamasından, fonetik ve diksiyon ilkelerinin bilinmemesinden, tecrübesizlikten, güven duygusunun yoksunluğundan, kültürsüzlük gibi nedenlerden kaynaklanır. Ağır hastalıkların dışında yapısal veya işlevsel nedenlerden kaynaklı konuşma bozuklukları doğru bir eğitim süreci ile ortadan kaldırılabilir (Evliyaoğlu, 1973).

Eğitim verilerek akıcı konuşma problemlerinin ortadan kaldırılabilmesi gerçeğinden hareketle, bu çalışmada araştırmacı tarafından belirlenen etkinlikler ile (ses-hece-kelime-cümle-metin çalışmaları, telaffuz çalışmaları, güzel-etkili konuşma eğitimi, görseller üzerinde konuşma, kelime ve kavram hakkında konuşma, okuma ve anlatma çalışmaları, hazırlıklı konuşmalar, hazırlıksız konuşmalar, grupla tartışma çalışmaları ve topluluk önünde konuşma çalışmaları) öğrencilere akıcı konuşma becerisi kazandırmak amaç edinilmiştir.

2. Yöntem

Bu araştırmada, akıcı konuşma problemi yaşayan ilkököl 4. sınıf öğrencilerinin belirlenmesi ve bu öğrencilerinin konuşma becerilerini "Akıcı Konuşma Becerilerini Geliştirme Etkinlikleri" öğretimine dayalı olarak geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Bu doğrultuda, nicel araştırma yöntemlerinden deneysel desenler içerisinde tek denekli araştırma deseni kullanılmıştır. Tek denekli araştırma desenlerinin içinde de AB deseni kullanılmıştır. Tek denekli araştırma deseni, bir kişiyle ya da birbiriyle benzer özellikler gösteren az sayıda kişiyle, bağımsız değişkenin bağımlı değişken üzerindeki etkisinin araştırıldığı deneysel araştırma türüdür (Büyüköztürk vd., 2010; Alberto ve Troutman, 1990). Bu araştırmanın bağımsız değişkenini, akıcı konuşma becerilerini geliştirme etkinlikleri, bağımlı değişkeni ise akıcı konuşma becerileri oluşturmaktadır. Tek denekli araştırma desenlerinde, tek bir denekle çalışarak bağımsız değişkenin etkisinin esnek bir biçimde incelenmesi ve bu etkinin denegin özelliklerine özgü olarak daha iyi ortaya konulması sağlanabilir. Bir tek denekle çalışmak bağımsız değişkenin daha iyi ölçülebilmesini, verilerin daha çabuk toplanmasını ve yorumlanmasını sağlar (Büyüköztürk vd., 2010).

2.1. Araştırma Grubu

Bu araştırmanın çalışma grubunu, Ankara ili Yenimahalle ilçesine bağlı Atakent İlköğretim Okulunda 2011-2012 eğitim-öğretim yılında 4. sınıfta öğrenim gören toplam 10 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma grubu belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırma öncesinde, toplam 51 öğrenci hakkında, gözlem ve görüşme yoluyla bilgiler elde edilmiştir. Daha sonra 51 öğrenci ile yapılan görüşmeler alan uzmanı olan üç hakem tarafından gözlenmiş ve "konuşma bozukluğu gözlem formu" ile puanlandırılmıştır. Puanlamaların istatistiksel analizi ile akıcı konuşma bozukluğu yaşadığı düşünülen 10 öğrenci tespit edilmiştir. Seçilen 10 öğrenci için 3 sınıf öğretmeninin ve okul rehberlik öğretmenlerinin görüşleri alınmıştır. Öğrencilerin tamamı için 3 sınıf öğretmeni ile yapılan görüşme sonrasında öğretmenlerin sınıf içi gözlemlerine göre öğrencilerin hiçbirinde fiziksel, psikolojik ya da zihinsel özrü olmadığı görüşü alınmıştır. Ayrıca öğretmenler, öğrencilerin sınıf içindeki ve dışındaki konuşmalarından arkadaşlarına kıyasla konuşmalarında bir problem olduğunu, akıcı konuşma problemi yaşadığını söylemişlerdir.

2.2. Veri Toplama Aracı

Araştırmanın verileri "Görüşme Formu" aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmanın verilerini toplamak için kullanılan görüşme formu araştırmacı tarafından geliştirilmiş olup veri toplama aracının geliştirilmesine ilişkin açıklamaya aşağıda yer verilmiştir.

Görüşme formu, yarı yapılandırılmış görüşme olarak düzenlenmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, hem basit seçenekli cevaplamayı hem de ilgili alanda derinlemesine gidebilmeyi birleştirir. Çalışmada görüşme stratejisi olarak da görüşme kılavuzu yaklaşımı kullanılmıştır. Bu yaklaşımda ele alınacak başlıklar ya da konular bir taslak şeklinde önceden belirlenmiştir. Görüşmeyi yapan kişi soruların sırasına ve tarzına görüşme sırasında karar verir (Büyüköztürk vd., 2010). Görüşme formu için öncelikle, 17 madde yazılmış ve yazılan maddeler için üç uzmanın görüşü alınmıştır. Uzman görüşleri doğrultusunda maddeler üzerinde düzeltmeler gerçekleştirilmiştir. Uzman görüşleri doğrultusunda düzeltilen maddeler, öncelikle üç öğrenci üzerinde denenmiş, öğrencilerin tüm soruları açık ve anlaşılır buldukları belirlenmiştir.

Araştırmaya katılan 10 öğrenciden görüşme formu aracılığıyla elde edilen veriler, konuşmaların analizi yöntemi ile incelenmiş, her bir öğrencinin dakikada kullandığı ortalama cümle sayıları,

kelime sayısı, hece sayısı, gereksiz kelime sayısı, devrik cümle sayısı, yarım bıraktığı cümle sayısı, harflerini atladığı cümle sayısı, yarım bıraktığı kelime sayısı ve yine her bir öğrencinin cümlede kullandığı ortalama kelime sayısı, hece sayısı, kelimedeki kullandığı hece sayısı, gereksiz kelime sayısı, harflerini atladığı kelime sayısı, yarım bıraktığı kelime sayısı konuşma becerileri puanına dönüştürülmüştür.

3. Bulgular

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada kullandıkları ortalama cümle sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 2. Dakikada Kurulan Cümle Sayısı

Cümle Sayısı	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	10,80	108,00	47,00	.853
Son görüşme	10	10,20	102,00		

Tablo 2 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında dakikada kurdukları ortalama cümle sayılarına bakıldığında, anlamlı bir farklılık görülmemektedir ($U=47,00$, $p>0.05$).

Ayrıca ön görüşmede öğrencilerin dakikada kurdukları ortalama cümle sayıları ($x=19,13$) iken, son görüşmede dakikada kurdukları ortalama cümle sayıları ($x=18,31$) dir. Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin etkinlikler sonrasında da, bundan önceki araştırma sorusunda olduğu gibi, en geniş birim olan "cümle" temele alındığında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Öğrencilerin dakikada kurdukları cümle sayıları olumsuz yönde değişiklik göstermiş olsa da cümlenin niteliği değişmiştir. Cümlenin niteliğinin değiştiği daha ayrıntıya inilip cümle içi öğelere (kelime sayıları, hece sayıları, gereksiz kelime sayıları, devrik cümle sayıları, yarım bıraktıkları cümle sayıları, harfleri yutulan cümle sayıları, yarım bıraktıkları kelime sayıları) bakıldığında anlamlı farklılıklar olduğundan anlaşılmaktadır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada kullandıkları ortalama kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 3. Dakikada Kullanılan Kelime Sayısı

Kelime Sayısı	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	7,50	75,00	20,00	.023
Son görüşme	10	13,50	135,00		

Tablo 3 incelendiğinde, öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında dakikada kullandıkları kelime sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=20,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikada kullandıkları ortalama kelime sayıları ($x=72,98$) iken son görüşmede dakikada kullandıkları ortalama kelime sayıları ($x=88,20$) olup son görüşmenin lehine kullandıkları kelime sayıları daha fazladır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada kullandıkları ortalama hece sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 4. Dakikada Kullanılan Hece Sayısı

Hece Sayısı	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	7,10	71,00	16,00	.009
Son görüşme	10	13,90	139,00		

Tablo 4 incelendiğinde, öğrencilerin dakikada kullandıkları hece sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=16,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikada kullandıkları ortalama hece sayıları ($x=171,17$) iken son görüşmede dakikada kullandıkları ortalama hece sayıları ($x=219,15$) olup son görüşmenin lehine kullandıkları hece sayıları daha fazladır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada kullandıkları ortalama gereksiz kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 5. Dakikada Gereksiz Kullanılan Kelime Sayısı

Gereksiz Kelime	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	14,80	148,00	7,00	.000
Son görüşme	10	6,20	62,00		

Tablo 5 incelendiğinde, öğrencilerin dakikada kullandıkları gereksiz kelime sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=7,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikada kullandıkları ortalama gereksiz kelime sayıları ($x=3,84$) iken son görüşmede dakikada kullandıkları ortalama gereksiz kelime sayıları ($x=1,29$) olup son görüşmenin lehine kullandıkları gereksiz kelime sayıları daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada kurdukları ortalama devrik cümle sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 6. Dakikadaki Kurulan Devrik Cümle Sayısı

Devrik Cümle	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	15,30	153,00	2,00	.000
Son görüşme	10	5,70	57,00		

Tablo 6 incelendiğinde, öğrencilerin dakikada kurdukları devrik cümle sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=2,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikada kurdukları ortalama devrik cümle sayısı ($x=1,99$) iken son görüşmede dakikada kurdukları ortalama devrik cümle sayısı ($x=,36$) olup son görüşmenin lehine kurdukları devrik cümle sayısı daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada yarım bıraktıkları ortalama cümle sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 7. Dakikada Yarım Bırakılan Cümle Sayısı

Yarım Cümle	Kalan n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	15,50	155,00	,000	.000
Son görüşme	10	5,50	55,00		

Tablo 7 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında dakikadaki ortalama yarım kalan cümle sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=.000$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikadaki ortalama yarım kalan cümle sayıları ($x=2,78$) iken son görüşmede dakikadaki ortalama yarım kalan cümle sayıları ($x=,83$) olup son görüşmenin lehine yarım kalan cümle sayısı daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada harfleri atlanan ortalama kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 8. Dakikada Harfleri Yutulan Kelime Sayısı

Harfleri kelime	yutulan n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	15,00	15,00	5,00	.000
Son görüşme	10	6,00	60,00		

Tablo 8 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında dakikadaki harflerini atladığı kelime sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=5,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikadaki ortalama harflerini yuttuğu kelime sayıları ($x=3,62$) iken son görüşmede dakikadaki ortalama harflerini yuttuğu kelime sayıları ($x=,55$) olup son görüşmenin lehine harflerini yuttuğu kelime sayısı daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde dakikada yarım bıraktıkları ortalama kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 9. Dakikada Yarım Bırakılan Kelime Sayısı

Yarım kelime	bırakılan n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	14,70	147,00	8,00	.001
Son görüşme	10	6,30	63,00		

Tablo 9 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında dakikadaki yarım bırakılan kelime sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=8,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin dakikadaki ortalama yarım bıraktıkları kelime sayıları ($x=1,12$) iken son görüşmede dakikadaki

ortalama yarım bıraktıkları kelime sayıları ($x=27$) olup son görüşmenin lehine yarım bıraktıkları kelime sayısı daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde cümlede kullandıkları ortalama kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 10. Cümlede Kullanılan Kelime Sayısı

Kelime Sayısı	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	6,80	68,00	13,00	.004
Son görüşme	10	14,20	142,00		

Tablo 10 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında kurdukları cümlelerdeki kelime sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=13.00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin kurdukları cümlelerdeki ortalama kelime sayıları ($x=3,81$) iken son görüşmede kurdukları cümlelerdeki ortalama kelime sayıları ($x=4,85$) olup son görüşmenin lehine kullandıkları kelime sayıları daha fazladır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde cümlede kullandıkları ortalama hece sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 11. Cümlede Kullanılan Hece Sayısı

Hece Sayısı	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	6,40	64,00	9,00	.001
Son görüşme	10	14,60	146,00		

Tablo 11 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında kurdukları cümlelerdeki hece sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=9.00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin kurdukları cümlelerdeki ortalama hece sayıları ($x=9,26$) iken son görüşmede kurdukları cümlelerdeki ortalama hece sayıları ($x=12$) olup son görüşmenin lehine kullandıkları hece sayıları daha fazladır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde kelimedeki kullandıkları ortalama hece sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 12. Kelimedeki Kullanılan Hece Sayısı

Hece Sayısı	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	8,00	80,00	25,00	.063
Son görüşme	10	13,00	130,00		

Tablo 12 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında kelimedeki hece sayılarına bakıldığında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($U=25.00$, $p>0.05$). Ayrıca ön görüşmede öğrencilerin kelimedeki ortalama hece sayıları ($x=2,36$) iken son görüşmede kelimedeki ortalama hece sayıları ($x=2,47$) dir. Akıcı

konuşma problemi yaşayan öğrencilerin cümlede kullandıkları kelime ve hece sayılarında son görüşmeler lehine anlamlı farklılık olsa da daha özele inilip kelimedeki hece sayısına bakıldığında ön görüşme ile son görüşmelerde kelimelerinin uzunluklarının aynı olduğu tespit edilmiştir.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde cümlede kullandıkları ortalama gereksiz kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 13. Cümlede Gereksiz Kullanılan Kelime Sayısı

Gereksiz Kelime	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	15,50	145,00	10,00	.002
Son görüşme	10	6,50	65,00		

Tablo 13 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında kurdukları cümlelerdeki gereksiz kelime sayılarına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=10.00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin kurdukları cümlelerdeki ortalama gereksiz kelime sayıları ($x=,19$) iken son görüşmede kurdukları cümlelerdeki ortalama gereksiz kelime sayıları ($x=,07$) olup son görüşmenin lehine kullandıkları gereksiz kelime sayıları daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde cümlede ortalama harfleri atılan kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 14. Cümlede Harfleri Atılan Kelime Sayısı

Harfleri Kelime	Yutulmuş	n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme		10	14,90	149,00	6,00	.000
Son görüşme		10	6,10	61,00		

Tablo 14 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında cümlede harfleri atılan kelime sayısına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=6,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin kurdukları cümlelerdeki ortalama harflerini atladığı kelime sayısı ($x=,17$) iken son görüşmede kurdukları cümlelerdeki ortalama harflerini atladığı kelime sayısı ($x=,03$) olup son görüşmenin lehine harflerini yuttuğu kelime sayısı daha azdır.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ilk görüşmeleri ile son görüşmelerinde cümlede ortalama yarım bırakılan kelime sayıları U-Testi sonuçları

Tablo 15. Cümlede Yarım Bırakılan Kelime Sayısı

Harfleri Kelime	Yutulan n	Sıra Ort	Sıra Top.	U	p
Ön görüşme	10	13,90	139,00	16,00	.009
Son görüşme	10	7,10	71,00		

Tablo 15 incelendiğinde, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin ön görüşmeleri ile son görüşmeleri arasında cümlede yarım bırakılan kelime sayısına bakıldığında son görüşmenin lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($U=16,00$, $p<0.05$). Ön görüşmede öğrencilerin kurdukları cümlelerdeki ortalama yarım bıraktıkları kelime sayısı ($x=,05$) iken son görüşmede kurdukları cümlelerdeki ortalama yarım bıraktıkları kelime sayısı ($x=,01$) olup son görüşmenin lehine yarım bırakılan kelime sayısı daha azdır.

4. Tartışma ve Sonuç

Araştırma bulgularından hareketle, akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin etkinlikler sonrasında kelime hazinelerindeki gelişim ve cümledeki kullandıkları kelime sayısındaki artış dolaylı olarak dakikada kullandıkları hece sayılarını da artırmıştır. Ayrıca öğrencilerin konuşurken sıklıkla kelime tekrarı yapıyor olmaktan ve evet-hayırlı kısa cevaplar vermekten vazgeçmiş olmaları dakikada kullandıkları hece sayılarının artmasına sebep olmuş olabilir. Öğrencilerin kısa cevaplar vermemeleri, dolayısıyla dakikada kullandıkları hece sayılarındaki artış “hazırlıksız konuşma” etkinlikleri ve “kelime hazinesi geliştirme” etkinlikleri ile sağlanmış olabilir. Bunun yanında “Etkili bir konuşma nasıl yapılır?”, “İyi bir konuşmacının özellikleri” etkinlikleri, telaffuz çalışmaları, hazırlıklı konuşma çalışmaları, hataların anında düzeltilmesi ve metin okumaları sonucu kelime hazinelerindeki gelişim; öğrencilerin konuşma esnasında yaptıkları duraklamaları ve düşünme süresini azalttığı için eee, mmm, aaa, ıı gibi gereksiz kelimelerin dakikada kullanılma sıklığının azalmasına sebep olmuş olabilir.

Ayrıca öğrencilerin hazırlıklı konuşma çalışmaları, diğer öğrencilerin konuşmalarının dinlenilmesi ve değerlendirilmesi, iyi bir konuşmacının izlettirilmesi etkinlikleri, öğrencilerin konuya ve konuşmaya daha hakim olmalarını, özne ile yüklem arasındaki uyum problemini ortadan kaldırdığı, dolayısıyla kurulan devrik cümle sayısını azalttığı düşünülebilir. Bununla beraber öğrencilerle yapılan hazırlıklı konuşma çalışmaları, okuma çalışmaları yapılması, okunan hikâye ve diğer metinlerin anlatılması etkinlikleri gibi etkinliklerin sonucunda konuşmaya cesaret kazandıkları, konuşmaya karşı isteklerinin arttığı, sorulara tam ve doğru cevaplar vermeye çabaladıkları, kısa konuşmalardan vazgeçmeleri hususlarında yardımcı olduğu ve bunun getirisi olarak da yüklemsiz cümle bırakmadıkları söylenebilir.

Akıcı konuşma problemi yaşayan öğrencilerin görüşme sırasındaki isteksizlikleri, hızlı bir şekilde soruları geçiştirme, yaşadıkları heyecan ve yaşadıkları çevreden kazandıkları konuşma özellikleri, yerel ağızlarının yaratmış olduğu durumun, diksiyon çalışmaları, konuşma değerlendirme çalışmaları, metin okuma çalışmaları etkinlikleri sonucunda anlamlı farklılık yaratacak derecede azaldığı görülmektedir. Öğrencilerin sıklıkla kelime tekrarı yapıyor olmaları, aynı kelimeyi seslendireceklerinin farkına varmaları ve hızlı konuşmaya çalışmaları yüzünden meydana geldiği düşünülen konuşmada akıcılığı bozan durumların, hazırlıklı konuşma çalışmaları, konuşmaların değerlendirilmesi çalışmaları, “Etkili bir konuşma nasıl yapılır?” etkinlikleri ile anlamlı farklılık yaratacak derecede azaltıldığı söylenebilir. Öğrencilerin konuşmaya isteksizlikleri, kelime hazinelerinin yetersiz oluşu, soruları hızlı geçiştirmeye

çalışmalarından kaynaklandığı düşünülen cümlede kullandıkları kelime sayısının az oluşu durumunun; kelime hazinesi geliştirme, hazırlıklı konuşma, metin okuma etkinlikleri ile anlamlı farklılık yaratacak derecede artmış olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak, araştırmada araştırmacı tarafından seçilen etkinliklerin akıcı konuşma problemi yaşadığı tespit edilen öğrencilerin akıcı konuşma becerilerine katkı sağladığı görülmektedir. Literatüre bakıldığında Doğan (2009), Kurudayıoğlu (2003), Özbay (2005), Uçgun (2007), Temizkan (2009) ve Orhan, Kırbas ve Topal (2012)'in çalışmalarında da benzer etkinliklerin benzer sonuçlar ortaya çıkardığı görülmektedir..

Kaynaklar

- Akbayır, S. (2005). *Dil ve Diksiyon. Yazılı ve Sözlü Anlatım Bozuklukları*. Ankara: Akçağ Basım Yayım
- Akyol, H. (2010). *Türkçe Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Pegema Yayıncılık
- Arhan, S. (2007). *Öğretmen Görüşlerine Göre İlköğretim Okulları İkinci Kademedeki Konuşma Eğitimi (Ankara İli Örneği)*. T.C. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi
- Baş, B. (2012). İlköğretim Türkçe Programına Sözlü Ve Yazılı Kültür Temelli Bir Eleştiri. *Kastamonu Eğitim Dergisi. Ocak 2012 Cilt:20 No:1*, 271-290
- Çelik, C.E. (2006). Sesli Ve Sessiz Okuma İle İçten Okumanın Karşılaştırılması. *D.Ü.Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi* 7, 18-30
- Demir, T. (2010). Konuşma Eğitiminde Benmerkezci Konuşmaya Yönelik Bir Deneme. *Kastamonu Eğitim Dergisi. 2010 Mayıs, Cilt: 18, No:2*, 4135-430
- Doğan, Y. (2009). Konuşma Becerisinin Geliştirilmesine Yönelik Etkinlik Önerileri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi Kış 2009, 7(1)*, 185-204
- Erenoğlu, Ö.; Otçu, S. (2007) *Türkçenin Doğru Kullanımı. (İletişim, Etkili Konuşma, Yazma Ve Okuma Kılavuzu)*. Genelkurmay Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Yayınları. Ankara: Genelkurmay Basımevi
- Evliyaoğlu, G. (1973). *Konuşma Sanatı*. Ankara Gazeteciler Ankara: Cemiyeti Yayınevi
- Gömlüksiz, M.N., Kan, A.Ü. (2007). Yeni Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programının Araştırma, İletişim Ve Türkçeyi Doğru, Etkili Ve Güzel Kullanma Becerilerini Kazandırmadaki Etkililik Düzeyine İlişkin Öğrenci Görüşleri (Diyarbakır İli Örneği). *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. Cilt: 17, Sayı: 2*, 135-162
- Güneş, F. (2007). *Türkçe Öğretimi ve Zihinsel Yapılandırma*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım
- Kurudayıoğlu, M. (2003) "Konuşma Eğitimi ve Konuşma Becerisini Geliştirmeye Yönelik Etkinlikler", *Türklük Bilimi Araştırmaları, Türkçenin Öğretimi Özel Sayısı, Bahar, Sayı.13*, 287-309.
- Liebergott, J.; Favors, A.; Hippel, C.S.; Needleman, H.L. (1992). *Okulöncesi Dönemde Konuşma Bozukluğu Olan Çocuklar. (Çeviren: Karatepe, H.)*. Ankara: Karatepe Yayınları
- MEB., (2008). *Özel Eğitim Ve Rehabilitasyon Merkezi Dil Ve Konuşma Güçlüğü Destek Eğitim Programı*. 10.10.2012 tarihinde www.ozelgokkusagi.com/dokuman/belgeler/dilkonusmaprog.pdf sayfasından alınmıştır.
- Orhan,S., Kırbas, A., Topal, Y. (2012). Görsellerle Desteklenmiş Altı Şapka Düşünme Tekniğinin Öğrencilerin Konuşma Becerilerini Geliştirmesine Etkisi. *Turkish Studies - International*

Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 7/3, Summer 2012, 1893-1909

Özbay, M. (2005). Ana Dili Eğitiminde Konuşma Becerisini Geliştirme Teknikleri. *Journal Of Qafkaz University, 16 Fall 2005, 177-184*

Özgür, İ (2003), *Konuşma bozuklukları ve Sağaltımı*. Adana: Nobel Yayınevi

Öztürk, B.K.; Altuntaş, İ. (2012). İlköğretim İkinci Kademedeki Konuşma Eğitimine Yönelik Öğretmen Görüşleri: Nitel Bir Çalışma. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi Mayıs, Haziran, Temmuz 2012 Cilt 1 Sayı 2, 342-356*

Tazegül, D. (2010). Konuşma Eğitiminde Benmerkezci Konuşmaya Yönelik Bir Deneme. *Mayıs 2010 Cilt:18 No:2 Kastamonu Eğitim Dergisi*

Temizkan, M. (2009). Akran Değerlendirmenin Konuşma Becerisinin Geliştirilmesi Üzerindeki Etkisi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. Yıl: 2009, Cilt: 6, Sayı: 12, 90-112*

Temizyürek, F. (2007). İlköğretim İkinci Kademedeki Konuşma Becerisinin Geliştirilmesi. *Ankara University, Journal of Faculty of Educational Sciences, vol: 40, no: 2, 113-131*

Uçgun, D. (2007). Konuşma Eğitimini Etkileyen Faktörler. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (22). 59-69*

Extended Summary

1. Introduction

The purpose of this study is to develop the speaking skills of Primary School 4th Grade students who have fluent speech disorders with the "Fluent Speaking Skill Development Activities".

Based on this purpose, answers for the following questions were sought in the study to determine the disorders in speaking fluency based on the speed, voicing, and grammar, which are the basic requirements of speaking skills. The acquisitions mentioned in 4th Grade Turkish Language Teaching Program (MoNE, 2009) were used in the study:

"About the number of unnecessary words, sentences, and syllables"

The student speaks fluently (Explanation: The speech in which there are no pauses, no unnecessary wording, no repetitions, no emphasis and no intonation).

"About the number of the inverted sentences"

The student uses words in accurate places and in accordance with their meanings.

"About the number of the words whose letters are missing, the number of the words left half, the number of the sentences left half"

The student pronounces words in an accurate manner.

Answers for the following questions were sought based on three acquisitions:

After the application of 60 hours of the activities for the students who had fluent speaking problems;

Are there significant differences between the increase levels of the following items?

a) The number of the following items per minute;

Sentences,

Words,

Syllables,

Unnecessary words,

Inverted sentences,

Sentences left half,

Words whose letters are missing,
Words that are left half,
b) The number of the following items during speech;
Words,
Syllables,
Syllables used in the words,
Unnecessary words,
Words whose letters are missing,
Words that are left half,

2. Method

In order to improve the fluent speech skills of the students, the Single-Subject Research Model, which is one of the quantitative empirical research methods, was used in the study. Among the Single-Subject Research Models, the AB Design was preferred for the study. The Single-Subject Research Model is the type of research model in which the effect of independent variable on dependent variable is investigated with few people that show similar properties with a person or people (Büyüköztürk et al., 2010; Alberto and Troutman, 1990).

Research Group

The study group consisted of 10 students who had fluent speaking problems and who were studying at Atakent Primary School, Yenimahalle, Ankara, in 2011-2012, were determined and were selected as the Study Group. When the study group was being determined, the Criteria Sampling Method, which is among the Purposeful Sampling Methods, was used.

Data Collection Tool

The data of this study were collected with the "Interview Form". This form was developed by the author of the study and the development of this form is explained below.

The Interview Form was organized as a semi-structured interview form. Firstly, 17 items were written for the Interview Form, and the viewpoints of 3 specialists were received on these items. In the light of the specialist viewpoints, corrections were made on the items. The items that were corrected in the light of the viewpoints of the specialists were firstly tested on three students, and it was determined that all students found the questions clear and understandable.

The data obtained from 10 students who participated in the study were examined with the analysis of the speech method, and the speech of each student was scored.

Data Analysis

The Mann Whitney U Test was used to determine whether there were significant differences between the speech skill points of the students before and after the study.

3. Findings, Discussion and Results

Based on the study findings, it was observed that the vocabulary of the students who had fluent speaking problems improved after the activities, the number of the words they used in the sentences also increased, and therefore, this development increased the number of the syllables they used per minute. In addition, the students stopped repetitions, which were frequently made previously, and quit giving short yes-no answers, which may have increased the number of the syllables used by the students per minute. The short answers being not given by the students, and therefore, the increase in the number of the syllables may be ensured with the "unprepared speech" and "vocabulary development" activities. In addition to this, the development in the vocabulary of the students as a result of reading texts and instant correction of the mistakes, unprepared speech activities, and the activities that were performed under the titles of "How is an efficient speech delivered?", "The characteristics of a good speaker", and pronunciation activities may have decreased the thinking duration of the students also decreasing the pauses

during speech, which may have resulted in the decrease of the unnecessary words like “Umm, ugh, oh”.

In addition, it may also be evaluated that the prepared speaking activities, listening and evaluating the speeches of the other students, watching a good speaker made the students have more control on the topic and the speech, eliminated the agreement problem between the subject and the verb of the sentences, and therefore, decreased the number of the inverted sentences. On the other hand, as a result of prepared speech activities, reading activities, re-telling the stories and other texts encouraged them to speak, increased their enthusiasm to speak, made them try to answer questions in a full and accurate manner, and helped them to quit short speeches, which may have resulted in making up full sentences that did not lack the verbs.

It was observed that the unwilling speeches during the interviews with the students, who had fluent speaking problems, their attitudes towards avoiding questions in a fast manner, the local dialects stemming from their living environments and from their nervousness during speaking decreased at a statistically significant level after the diction, speech evaluation, and reading activities. It may be claimed that the frequent repetitions of the words by the students decreased with the prepared speech and speech evaluation activities, “How to deliver an efficient speech?” activities; and thus, they became aware of the fact that they were sometimes going to repeat the same word, and the fluent speaking problems that occurred due to trying to speak quickly were decreased at a statistically significant level. It may also be claimed that avoiding questions with quick and short answers, which led to the use of less number of words during speech, short vocabulary capacities of the students, and their being not willing to speak were improved at a statistically significant level with vocabulary development activities, prepared speech and reading activities.

* * * *